

त्रिपदा

त्रिनेत्रा, स्त्री, (त्रीणि नेत्राणीव शरीरे यस्याः ।)
 वाराहीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ नेत्रत्रय-
 युक्ता च ।
 त्रिपताकं, स्त्री, (तिस्रः पताका इव रेखा यत्र ।)
 रेखात्रयाङ्कितभागम् । इति हारावली ॥११४॥
 (तिस्रः पताका इव अङ्गुलयो यत्र । त्रिपताक-
 लक्ष्यान्विते हस्ते, पुं । यथा, साहित्यदर्पणे ।
 ६ । १५४ ।
 “त्रिपताककरेभान्मानपवाभ्यान्तरा कथाम् ।
 अन्वोभ्यामन्नायं यत् स्थापनान्ते तन्पनान्ति-
 कम् ॥”
 “यः कश्चिदर्थो यस्माद् गोपनीयस्तस्यान्तरत
 ऊर्ध्वं सर्वाङ्गुलिनामितानामिकं त्रिपताकलक्ष्यं
 करं हस्तान्येन सह यन्मन्त्रते तत्पनान्तिकम् ॥”
 त्रिपत्रं, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यत्र ।) दल-
 त्रययुक्तविक्षपत्रम् । यथा,—
 विष्णुवक्त्रम् ।
 “कूर्हपत्रं हरो ज्ञेयः पत्रं नामं विधिः स्वयम् ।
 अहं दक्षिणपत्रञ्च त्रिपत्रदलमित्युत ॥”
 इति दृढहर्षपुराणे विष्णुपत्रमाहात्म्ये
 ११ अध्यायः ॥
 त्रिपत्रः, पुं, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यस्य ।) विलसः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ पत्रत्रये, स्त्री ।
 त्रिपत्रकः, पुं, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यस्य ।)
 पत्राग्रद्वयः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २०२ ॥
 (त्रयाणां पत्राणां समाहारः । ततः कन् ।
 तुल्यत्वादि पत्रत्रये, स्त्री । यथा, देवीपुराणे ।
 “तुल्यवीर्यवन्मानुपत्राण्याहुस्त्रिपत्रकम् ॥”
 त्रिपथं, स्त्री, (त्रयाणां पथां समाहारः । “ऋक्-
 पूरिति ॥ ५ । ४ । ७४ । इत्यः ।) त्रिमार्गम् ।
 तेषामथा पथ इति भाषा । तत्पथ्यायः ।
 त्रिकम् २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ५२ ॥
 “न्यायागारे प्रश्नानि वा निर्जने वा चतुष्पथे ।
 विस्वप्राचीदमस्यान्तस्त्रिपथे दा भजेन्निशि ।
 य भवेत् सर्वविघ्नीशः सर्ववेदविदां वरः ॥”
 इति गुप्तवाघनतन्त्रम् ॥
 (तिस्रणां नादीनां पत्राः । इति विग्रहे कपाल-
 कुहरे, पुं । यथा, इन्द्रयोगप्रदीपिकायाम् ॥३३७॥
 “कलां परादसुखीं कृत्वा त्रिपथे परियोजयेत् ।
 वा भवेत् खेचरो मुद्रा योमचक्रं तदुच्यते ॥”
 त्रिपथगा, स्त्री, (त्रिपथे स्वर्गमर्त्तपातालमार्गे
 गच्छतीति । गुप्त + ङः ।) गङ्गा । इत्यमरः । १ ।
 १० । ३१ ॥ (अस्या निवृत्तिरुक्ता यथा, रामा-
 यणे । १ । ४२ । ६ ।
 “गङ्गा त्रिपथगा नाम दिव्या भागीरथीति च ।
 जीवु पथो भावयन्तीति तस्मात् त्रिपथगा
 सूता ॥”
 त्रिपदा, स्त्री, (त्रयः पादा मूलानि यस्याः ।
 टापि पादस्य पङ्कावः ।) हंसपदीश्वरः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
 “गोधापदी तु सुवहा त्रिपदा हंसपदपि ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।

त्रिपात्

(त्रयः पादाश्चर्यानि यस्याः । त्रिपादयुक्ते,
 त्रि । यथा, मनुः । २ । ८१ ।
 “बोद्धारपूर्विकास्त्रिसो महायाहृतयोऽथवाः ।
 त्रिपदा चैव सावित्री विज्ञेयं ब्रह्मणो मुखम् ॥”
 त्रिपदिका, स्त्री, (त्रयः पादा अस्याः इति त्रिपदी
 ततः संज्ञायां कन् ततटाप् ।) अर्ध्याघातु-
 निर्मितत्रिपादयुक्तशङ्काधारः । इति तन्त्र-
 चारः ॥ (“तत्र त्रिपदिकामारोप्य तदुपरि
 शङ्कं स्थापयेत् ॥” इति पूजापद्धतिः ॥)
 त्रिपदी, स्त्री, (त्रयः पादा अस्याः । डीपि
 पङ्कावः ।) गोधापदी । इति रत्नमाला ॥ इति-
 मात्रवन्तः । इति हेमचन्द्रः । ११ । २६६ ॥ (इति-
 पादवन्धनम् । इति यादवः ॥ यथा, रघुः ।
 ४ । ४८ ।
 “नासवत् करिणां यैवं त्रिपदीच्छेदिनामपि ॥”
 त्रिपादयुक्ता । पदत्रयम् । इति व्याकरणम् ॥
 भाषाकवितायाश्चन्दोविशेषः । यथा,—
 “पञ्कटिकान्ता यदि यमकान्ता
 इन्द्रश्च परिव्रतमात्रा ।
 किन्नरगीतिः तदिति निवीतिः
 स्याहंसमाश्चरगात्रा ॥”
 स्यपादान्त उदाहृतः ।
 “यैवा सङ्गीतके निर्बलं निवीतिः किन्नराण्यिका ।
 वैव स्यात् प्राहते गाने त्रिपदीति परिश्रुता ॥”
 इति कायोदयः ॥
 (त्रिषु मार्गेषु पादो गमनं यस्याः । गङ्गा ।
 यथा, काशीखण्डे । २६ । ७६ ।
 “त्रैलोक्यलक्ष्मीस्त्रिपदी तथा तिमिरचन्द्रिका ॥”
 त्रिपथ्यः, पुं, (त्रीणि त्रीणि पथ्यानि यस्य ।) पत्राग्रः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 त्रिपथिका, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पथ्यानि यस्याः ।
 संज्ञायां कन् । टापि अत इत्वच् ।) कन्द-
 विशेषः । तत्पथ्यायः । दृष्टपत्रा २ छिन्-
 यन्त्रिनिका ३ कन्दाशुः ४ कन्दवहुला ५ आन्ध-
 वली ६ विनादहा ७ त्रिपथी ८ अस्या
 गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । चासकासविष-
 त्रणविनाशित्वम् । पित्तप्रकोपशमनत्वञ्च । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 त्रिपथी, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पथ्यानि यस्याः ।
 गौरादिवात् डीष् ।) शालपथी । इति भाव-
 प्रकाशः ॥ (अस्या गुणा यथा,—
 “यातुकः शालकल्याणी त्रिपथी पीशुपथिका ।
 शालकुरु च कृत्वाच प्रायो विदम्ब जीर्यति ।
 मधुरं शीतवीर्यञ्च पुरीषस्य च भेदनम् ॥”
 इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥
 वनकापांथी । एतन्निर्णयः । इति रत्नमाला ॥
 त्रिपात्, [दृ] पुं, (त्रयः पादा अस्य । “संख्या
 सुपूर्वस्य ॥ ५ । ४ । १४० । इति पादस्थान्त-
 जोपः ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (वेदादि-
 मते संस्काररहितो ब्रह्मखरूपः पुरुषः । यथा,
 ऋग्वेदे । १० । ६० । ४ ।
 “त्रिपादूर्ध्वं उदेत् पुरुषः पादोऽख्येडाभवत् पुनः ॥”

त्रिपुटा

पुराणादिमते वामनावतारे त्रिपात् भूत्वा
 बलिचकाशात् सर्वे राण्यादिकं ग्रहीतवानित्य-
 तोऽस्य तथात्वम् । तथाच भागवते । ८ । २० । ३४ ॥
 “चित्तं पदैकेन बलेर्विचक्रमे
 नभः शरीरेषु दिग्दश बाहुभिः ॥
 परं द्वितीयं क्रमतस्त्रिपुटं
 न वै तृतीयाय तदीयमन्वपि ।
 उदक्रमस्याङ्गिरस्युप्युप्यंथो
 महर्षेणान्यां तपसः परं मतः ॥”
 च्वरः । यथा,—
 “विद्राविते भूतगणे च्वरस्तु त्रिधिरास्त्रिपात् ॥”
 इति श्रीभागवतम् ॥
 त्रिपादिका, स्त्री, (त्रयः पादाः मूलानि यस्याः ।
 कप् ततटापि अत इत्वम् ।) हंसपदीश्वरता ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
 “हंसपादो हंसपदी कौटमाता त्रिपादिका ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ।)
 त्रिपिष्टपं, स्त्री, (त्रिदशाणां देवानां पिष्टपं वास-
 स्थानम् । एतेन्द्रादिवात् एशश्चन्द्रस्य लोपः ।
 यद्वा, मर्त्तपातालामेचया तृतीयं पिष्टपम्
 भुवनम् । इतौ त्रिष्वन्दस्य त्रिभागवत् पूरबा-
 र्थता ।) स्वर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा,
 महाभारते । १ । २०८ । ३५ ।
 “तत् त्रिपिष्टपसङ्काशमिन्द्रप्रस्थं चरोचत ॥”
 आकाशम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 त्रिपिष्टपसत्, [दृ] पुं, (त्रिपिष्टपे स्वर्गे षीदतीति ।
 षद + क्त्विप् ।) देवता । इति हलायुधः ॥
 त्रिपुटः, पुं, (त्रीणि पुटानि यस्य ।) सतीलकः ।
 तीरम् । इति मेदिनी । के, ४५ । हस्तमेरुः ।
 तालकः । इति शब्दरत्नावली । गोचुरद्वयः ॥
 इति रत्नमाला । (कलायविशेषः । खेवारी
 इति भाषा ॥ अस्य पर्याया गुणाश्च यथा,—
 “त्रिपुटः खड्गकोऽपि स्यात् कथ्यन्ते तद्गुणा
 अथ ।
 त्रिपुटो मधुरस्निग्धस्तुवरो रूच्यो ऋष्यम् ॥
 कफपित्तहरो रूच्यो याहकः शीतलक्ष्णः ।
 किन्तु खड्गत्वपङ्कत्वकारी वातातिकोपनः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 “अन्यानि चैव शक्तानि कौलस्यान्युवितानि च ।
 मस्तरास्त्रिपुटा वक्ष्याः कलायादाश्च वर्णिताः ॥”
 इति हारीते प्रथमे स्थाने नवमेऽध्याये ॥
 त्रिपुटा, स्त्री, (त्रीणि पुटानि दक्षतन्तयो यस्याः ।)
 मञ्जिका । रुद्रौला । त्रिष्टु । इति मेदिनी ।
 के, ४५ ॥ कर्णस्फोटा । स्थूलौला । रक्तत्रिष्टु ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ देवीविशेषः । यथा,—
 “ऋषिः सन्नोहनश्चन्दो गायत्री देवता पुनः ।
 त्रिपुटाख्या हिब्रक्तोस्तेजोर्चैरङ्गानि षट्
 क्रमात् ॥”
 अस्या रूपं यथा,—
 “पारिजातवने रम्ये मरुपे मणिकुङ्किमे ।
 रत्नसिंहासने रम्ये पद्मे षट्कोणशोभिते ॥
 अथस्यात् कल्पद्वयस्य निवसां देवतां करेत् ।